

La flauta màgica, de Mozart. VERSIÓ FAMILIAR

Abreujada, amb textos en anglès (amb subtitulació al castellà). Reposició

Die Zauberflöte (La flauta màgica) va ser una òpera que Mozart estrenà nou setmanes abans de la seva prematura mort. Es tracta d'una obra en alemany, de format popular, un *Singspiel*, que conté parts parlades (sense música). És semblant, doncs, a una sarsuela o una *opéra comique*. Fou un encàrrec d'Emmanuel Schikaneder, amic del compositor i també maçó, empresari d'un teatre als afores de Viena i que va fer de llibretista i cantant en les funcions d'estrena, amb el paper de Papageno. L'obra té moltes fonts d'inspiració, des de llegendes medievals a contes contemporanis, amb trets del teatre popular.

La *Flauta* ofereix a l'espectador una doble possibilitat de lectura: és a la vegada un conte familiar i també una al·legoria dels rituals d'iniciació maçònica, la secta secreta de caire humanista a la qual Mozart va pertànyer.

En el segle XVIII es van posar molt de moda temes artístics situats en ambients exòtics, sobretot orientals. La faula que exposa l'òpera ocorre precisament en un lloc exòtic indeterminat, amb elements de tradicions egípcies (molt admirades pels maçons) i d'altres influències esotèriques.

Tipologia	Composició	Llibret	Fonts (molt diverses) entre d'altres:	Estrena	Aquí?
<i>Singspiel</i> (amb talls parlats), en dos actes	 W. A. Mozart	 E. Schikaneder	 C. M. Wieland: conte amb flauta màgica Ignaz von Born (maçó), sobre misteris egípcies	Absoluta el 30-IX-1791 a Viena: al Theater an der Wien	● A Girona, el 10-II-1998, al T. Municipal per la Cía. del Teatro Lírico de Europa

DE QUÈ ENS PARLA

ACTE I

El príncep Tamino arriba a un país llunyà, on és atacat per una gran serp. Quan ja està inconscient, el monstre és mort per tres dames que decideixen avisar la seva reina. Quan es desperta, Tamino veu l'ocellaire Papageno i creu que és ell qui l'ha salvat. Arriba la Reina de la Nit, que ensenya al viatger un retrat de la seva filla, Pamina, i demana al noi, ja enamorat només de veure'n la imatge, que salvi la noia de les urpes de Sarastro. Les tres dames lliuren, per a la seva protecció, una flauta a Tamino i un carilló a Papageno, que tenen poders màgics. Ja al palau de Sarastro, Tamino és assetjada per Monostatos, i Papageno, el primer a trobar la noia, l'ajuda estrenant el nou carilló. Tres genis voladors estan guiant els joves i Tamino arriba al Temple de la Saviesa. Sarastro –amb un discurs amb tocs que avui considerem sexistes– invita els nois i Pamina que s'iniciïn en la llum i la saviesa.

ACTE II

Els nois resten sols i se'ls imposa unes proves, entre les quals la del silenci. Malgrat dificultats i desenganys, amb l'ajut dels tres genis i de la flauta, superen les tres proves finals. També Papageno trobarà allò que desitja.

FIXEM-NOS-HI

ACTE I

- Orquestra: **Obertura. Apreciada**
- Tamino / 3 dames: **Zu Hilfe! / Strib, Ungeheu'r.**
- Papageno: **Der Vogelfänger bin ich ja. BRILLANT**
- Reina de la nit: **O zittre nicht** [primera ària de la Reina de la nit. **LLUÏDA APARICIÓ DE LA REINA, coloratura creixent.**
- Pamina-Papageno: **Bei Männern, welche. MACO.**
- Papageno-Pamina, després Monostatos i esclaus: **Schnelle Füsse. AMB ESCENA BRILLANT**

ACTE II

- Sarastro: **O Isis und Osiris. ÀRIA DE BAIX PROFUND**
- Reina de la nit: **Der hölle Rache.** La segona: **FAMOSA**
- Els tres genis: **Seid uns zum zweitenmal willkommen.**
- Pamina: **Ach ich fühl's. QUAN LA TRISTESA ÉS BELLA.**
- Papageno: **Ein Mädchen oder Weibchen. AGRADABLE**
- Tres genis, després Pamina: **Bald prangt, den Morgen zu verkünden. ENTENEM QUE MOZART ÉS L'AMO**
- Els armats, després Tamino: **Der, welcher wandert.**
- Papageno i Papagena: **Erklinge, Glockenspiel, erklinge! ...Pa-pa-pa. ESCENA DIVERTIDA I BONICA**

PERSONATGES:

VERSIÓ

El Met oferirà en diverses dates del desembre el 2024 diverses funcions familiars que emfasitzen el caire de conte de *La Flauta*, amb direcció d'escena de **Julie Taymor**, amb **Nimrod David Pfeffer** com a director

